

Chambre des Représentants

SESSION 1966-1967

10 JANVIER 1967

PROPOSITION DE LOI

portant au double le nombre de jours fixant
tous délais de recours en matière pénale.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La brièveté des délais fixés en matière pénale pour les recours contre des décisions n'est plus compatible avec la complexité des affaires.

En premier lieu, on constate que les objets traités par les Cours et Tribunaux sont des faits multiples aboutissant à établir une infraction ou permettant d'apprécier le dommage qui en résulte. Les audiences répressives sont consacrées en majeure partie à des accidents de roulage où il faut analyser les faits commis par des personnes différentes et non plus, comme dans la plupart des affaires du siècle passé, l'acte unique d'une personne agissant seule, ou de personnes agissant de concert.

En deuxième lieu, le calcul des dommages subis par les victimes est souvent très complexe, car il comprend à la fois le dommage matériel, le dommage moral, les dégâts matériels, et en outre les recours de tiers qui ont indemnisé certaines victimes en totalité ou en partie, sur base de la législation de droit commun, ou d'une police d'assurance de droit commun, ou en application de la loi sur les accidents du travail.

En troisième lieu, l'étude des jugements intervenus, déjà complexe par elle-même ainsi qu'il vient d'être dit, doit être faite désormais non plus seulement par le prévenu, ou la partie civile, et leurs avocats, mais encore par les tiers qui ont un intérêt direct ou indirect dans le litige, et notamment les compagnies d'assurances.

Il devient dès lors extrêmement malaisé d'étudier un jugement complexe et de recueillir tous les avis qui s'imposent, dans le délai trop court de dix jours, qui est fixé en général dans le Code d'Instruction Criminelle.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1966-1967

10 JANUARI 1967

WETSVOORSTEL

tot verdubbeling van alle termijnen
van het beroep in strafzaken.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

In strafzaken zijn de termijnen van beroep tegen de rechterlijke beslissingen zo kort, dat de toestand niet langer verenigbaar is met het ingewikkeld karakter van de behandelde zaken.

Vooreerst stelt men vast dat de zaken, waarover door de Hoven en Rechtbanken uitspraak gedaan wordt, het gevolg zijn van uiteenlopende feiten, die aanleiding geven tot een inbreuk, waarvan men de daaruit voortvloeiende schade dient te beoordelen. Meestal zijn de terechtzittingen in strafzaken gewijd aan verkeersongevallen, en het komt erop aan de door verschillende personen gepleegde feiten te onderzoeken en niet meer, zoals in de meeste zaken die door de strafrechterlijke rechtscolleges in de vorige eeuw werden behandeld, de enige daad, door een afzonderlijk optredende persoon of door verscheidene in gemeen overleg handelende personen gepleegd.

Ook het becijferen van de door de slachtoffers geleden schade is vaak zeer ingewikkeld, want dit omvat niet alleen het materiële en morele nadeel, de materiële schade, maar bovendien het verhaal van derden die aan bepaalde slachtoffers gehele of gedeeltelijke schadeloosstelling verleend hebben op grond van de gemeenrechtelijke wetgeving, van een verzekeringspolis van gemeen recht of ter voldoening aan de wet op de arbeidsongevallen.

Ten derde moeten de uitgewezen vonnissen voortaan bestudeerd worden — iets wat op zichzelf reeds ingewikkeld is, zoals wij juist zegden — niet enkel meer door de klaagde of de burgerlijke partij en hun advocaten, maar ook door derden die een rechtstreeks of onrechtstreeks belang bij het geschil hebben, en met name de verzekeringsmaatschappijen.

Het wordt dan ook uiterst moeilijk, een ingewikkeld vonnis te bestuderen en alle adviezen in te winnen waarvan de noodzaak zich opdringt, binnen het te korte tijdsbestek van tien dagen dat, in 't algemeen, in het Wetboek van Strafvordering bepaald wordt.

En quatrième lieu, le délai dont disposent les intéressés est encore raccourci, d'une part, par le régime de délivrance de photocopies qui facilite le travail des greffes, mais ralentit la délivrance, et d'autre part, par l'instauration de la semaine de 5 jours dans les compagnies d'assurances et dans les entreprises qui sont souvent intéressées comme civilement responsables aux infractions commises par leurs préposés.

Il est donc souhaitable d'augmenter de manière importante les délais fixés dans la procédure pénale à l'égard des particuliers.

En raison de l'abondance des affaires, il convient également de faciliter le travail des Parquets en augmentant dans la même proportion les délais qui concernent les recours dont dispose le Ministère Public. Jusqu'à la loi du 1er mai 1849, ces délais étaient d'ailleurs de deux mois (ancien article 205 du Code d'Instruction Criminelle).

C'est pourquoi nous proposons de porter au double le nombre de jours indiqués en matière répressive pour tous les délais de recours, qu'il s'agisse d'opposition, d'appel ou de pourvoi en cassation.

Nous employons la formule du doublement du nombre de jours, étant donné que la formule du doublement du délai donnerait lieu à des hésitations, lorsque les textes parlent de délai franc. On pourrait se demander en ce cas si le jour supplémentaire qui résulte de ce qu'un délai est franc devrait être également multiplié par deux.

En visant uniquement le nombre de jours, toute ambiguïté disparaît.

La présente proposition reproduit celle que nous avons déposée le 21 février 1962.

Ten vierde wordt het tijdsbestek waarover de belanghebbenden beschikken nog ingekort, enerzijds door het stelsel van aflevering van fotocopiën, dat het werk van de griffies vergemakkelijkt maar de aflevering vertraagt, en anderzijds door de invoering van de 5-dagenweek in de verzekeringsmaatschappijen en in de ondernemingen die vaak belanghebbende partij zijn als burgerlijk verantwoordelijk voor de door hun aangestelde begane overtredingen.

Het is dus wenselijk de bij de rechtspleging in strafzaken ten opzichte van de particulieren bepaalde tijdsbestekken in een belangrijke mate te verlengen.

Ingevolge de overvloed van de te behandelen zaken is het eveneens aangewezen het werk van de Parketten te vergemakkelijken door, in dezelfde mate, de tijdsbestekken te verlengen die betrekking hebben op de rechtsmiddelen waarover het Openbaar Ministerie beschikt. Tot aan de invoering van de wet van 1 mei 1849 bedroegen die termijnen overigens twee maanden (vroeger artikel 205 van het Wetboek van Strafvordering).

Daarom ook stellen wij voor het aantal dagen, dat in strafzaken bepaald wordt voor al de termijnen van het beroep, op het dubbele te brengen, het moge nu gaan om verzet, beroep of voorziening in verbreking.

Wij gebruiken als formule de verdubbeling van het aantal dagen, omdat de formule die bestaat in de verdubbeling van de termijn aanleiding zou geven tot twijfel wanneer er in de teksten sprake is van vrije termijn. Men zou zich in dit geval kunnen afvragen of de bijkomende dag, die voortvloeit uit het feit dat het een vrije termijn geldt, eveneens met twee zou dienen vermenigvuldigd te worden.

Door enkel het aantal dagen te bedoelen wordt dubbelzinnigheid uit de weg geruimd.

In de onderhavige tekst wordt het voorstel overgenomen, dat wij op 21 februari 1962 hebben ingediend.

E. CHARPENTIER.

PROPOSITION DE LOI

Article unique.

Dans le Code d'Instruction Criminelle, et dans toutes les lois où les arrêtés royaux visant une matière répressive, est remplacé par son double, tout nombre de jours déterminant le délai de recours tant en matière d'opposition que d'appel ou de pourvoi en cassation.

15 décembre 1966.

WETSVOORSTEL

Enig artikel.

In het Wetboek van Strafvordering en in alle wetten of koninklijke besluiten betreffende strafzaken, wordt ieder aantal dagen, dat de termijn van beroep uitmaakt, zowel inzake verzet als inzake beroep of voorziening in verbreking, met twee vermenigvuldigd.

15 december 1966.

E. CHARPENTIER,
F. HERMANS,
E. E. JEUNEHOMME,
A. DE GRUYSE,
J. MICHEL,
J. DEFRAIGNE.